

ordnet, og som derhos kun er forffjelligt, deels med Hensyn til Behandlingsmaaden, idet Landveien skal macadamiseres, Landveisgaden derimod brolægges, deels med Hensyn til Bestyrelsen osv., men som i Begrebet er Gæt — saa tilfiger dog den sunde Menneffeforstand, at det ikke gaaer an at tænke sig, at hele den vigtigste Hovedlandvei i hele Danmark, ligesaa Kjøbenhavn til Korsør og ligesaa Nyborg indtil Snoghøi osv., iøvrigt skal være Hovedlandvei — forsaavidt den gaaer igjennem Kjøbstæderne, Hovedlandveisgade, — men at derimod to smaabitte Parceller af den ikke skulle være det. Naar den ærede Indenrigsminister hertil svarer, at det dog er en Vei, og at en Vei skal vedligeholdes af den, paa hvis Grund den ligger, saa maa han ligesom have overseet, at det allerede i Loven af 21de Juni 1867 er opstillet som den allerførste Regel, at som Landvei skal betragtes Alt, hvad der hidtil har været Hovedlandvei, men den her omhandlede Vei har selvfølgelig været Hovedlandvei, og, om end to smaa Parceller af den paa Grund af Fæstningsforholdene have været under en særegen Vedligeholdelsespligt, som nu maa bortfalde, saa vilde det dog være Gaffkab at sige, at disse ikke udgjorde en Deel af Hovedlandveien. Dette er naturligvis heller ikke Indenrigsministerens Mening. Spørgsmaalet, om de nævnte Stykker skulle være Hovedlandvei eller Hovedlandveisgade, er derimod denne Sag uvedkommende, og at afgjøre det ligger i hans egen Haand. Han har, forresten efter min Mening fuldkommen rigtig antydet det Resultat, hvortil man vil komme, nemlig at den Deel, der ligger paa vilbene Mark, vil hjemfalde til Behandling som Hovedlandvei, det, der ligger indenfor Byen, derimod til Behandling som Hovedlandveisgade. Naar han sagde, at der herved kom en Byrde over paa Amtsrædet, som ikke svarede til den Fordeel, det fik ved, at det erhvldt et nyt Skatteobject, og naar han meente, at Byrden derimod med Billighed skulde kunne paalægges Nyborg Commune, fordi den havde Fordeel af den hele Sag paa Grund af den Fortjænsret, der blev indrømmet den, saa svarer jeg dertil, at den omtalte Byrde indtræder i det Diebliff, da Fæstningen ophører, at være Fæstning, og

det hvad enten dens Areal overdrags til Nyborg Commune eller ikke, og hvad enten, ifald dette ikke skeer, Staten beholder Arealet som offentlig Eiendom eller sælger det til Private. Denne Overdragelse har ikke Noget dermed at gjøre, thi med selve Fæstningens Medlæggelse ophører Fæstningens særegne Forhold, og de omtalte smaa Bestykker indtræde da af sig selv under den almindelige Lovgivnings Bydende, som er, at det, der er Hovedlandvei, vedligeholdes for Amtsrædets Regning under Bidrag af Kjøbstaden, og at det, der er Hovedlandveisgade, vedligeholdes halvt af Amtsrædet og halvt af Kjøbstaden, dog at Amtsrædet har den egentlige Myndighed med Hensyn til Bestyrelsen osv. Spørgsmaalet, om Arealet skal sælges til Nyborg Commune, bør altsaa holdes heelt udenfor, thi det har ikke Noget med den omtalte Byrde at gjøre; det er en offentlig Ret, at der skal være en Vei, og af, hvad Indenrigsministeren har sagt, vilde efter min Overbeviisning ikke kunne følge Andet, end at der kunde være Spørgsmaal, om Staten ikke, inden den overdrog de to smaa omhandlede Stumper af Hovedlandveien mellem Verne og Sjælland, mellem Hovedstaden og Udlandet, til rette Vedkommende, burde sætte dem i en saadan Stand, som om Fæstningen aldrig havde været til. Har han Betænkethed ved at lade Omkostningerne ved den Omlægning, som jeg forresten ogsaa tror vil være nødvendig, men hvorom selve Lovforslaget Intet paakjæder, falde den store Amtsgommune tillast, saa veed jeg derimod virkelig ikke, hvorledes han kan tage sig det saa overordentlig let med at sige, at denne Omkostning skal falde den lille Commune tillast. Jeg maa dernæst ogsaa gjøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Veiene til og fra en By ingeninde er blevet betragtet som et Spørgsmaal, der udelukkende vedkom den paagjældende By. Byerne have været inddragne under Bidraget til Amtsveiene, længe forinden den nuværende Ordning indtraadte, men alle Amtsræd have derhos, selv paa en Tid, da de — ja den Tid er jo egentlig endnu tilstede — udelukkende betragtede sig som Repræsentanter for Landbointeresserne, anseet det for det Første og Vigtigste, som de havde